

Fremtid for Amerika og 18. juli 2020 – Nummer seks

Banneret

Jeff Pippenger
2023-09-23

Og etter tre og en halv dag kom livsånden fra Gud inn i dem, og de stod på sine føtter; og stor frykt falt over dem som så dem. Og de hørte en høy røst fra himmelen som sa til dem: Kom hit opp. Og de steg opp til himmelen i en sky; og deres fiender så dem. Åpenbaringen 11:11, 12.

Etter å ha blitt tråkket ned på gaten mottar Elia og Moses Trøsteren, og deretter reiser de seg opp på sine føtter. Esekiels dal med ben hører først en lyd og opplever deretter en rystelse, men de var fremdeles uten ånde.

Så profeterte jeg slik jeg var befalt; og mens jeg profeterte, lød det en lyd, og se, en rystelse, og benene føyde seg sammen, hvert ben til sitt ben. Og da jeg så til, se, sener og kjøtt kom over dem, og huden dekket dem ovenfra; men det var ingen ånd i dem. Esekiel 37:7, 8.

Når legemene er blitt gjenopprettet, hører de budskapet fra de fire vinder.

Da sa han til meg: Profeter til vinden, profeter, menneskesønn, og si til vinden: Så sier Herren Gud: Kom fra de fire vinder, du ånd, og blås på disse drepte, så de kan bli levende. Så profeterte jeg slik han befalte meg, og ånden kom inn i dem, og de ble levende og reiste seg opp på sine føtter, en overmåte stor hær. Esekiel 37:9, 10.

Alle profetene identifiserer verdens ende, så avsnittet fra Esekiel skaper et dilemma for dem som ønsker å unngå budskapet fra de to profetene i Åpenbaringen 11. For dem som ønsker å forkaste budskapet, er selvfølgelig den letteste løgnen de kan fortelle seg selv, at Åpenbaringen 11 bare er historie som representerer den franske revolusjon, og at den ikke har noen anvendelse på verdens ende. Men dersom du godtar premisset om at også Åpenbaringen 11 identifiserer verdens ende, da må du forlike det faktum at den mektige hæren ved verdens ende, som frembærer den tredje engels budskap i et høyt rop, blir identifisert som død og oppreist fra de døde før den reiser seg som Guds hær.

Da sa han til meg: Menneskesønn, disse ben er hele Israels hus. Se, de sier: Våre ben er fortørket, og vårt håp er gått tapt; det er ute med oss. Derfor skal du profetere og si til dem: Så sier Herren Gud: Se, mitt folk, jeg vil åpne deres graver og føre dere opp av deres graver og føre dere inn i Israels land. Og dere skal kjenne at jeg er Herren, når jeg har åpnet deres graver, mitt folk, og ført dere opp av deres graver. Og jeg vil gi min Ånd i dere, og dere skal leve, og jeg vil la dere bo i deres eget land. Da skal dere kjenne at jeg, Herren, har talt og gjort det, sier Herren. Esekiel 37:11–14.

Kristus fór opp til himmelen med en sky, og Han vender tilbake med skyer, og skyene representerer engler. Moses og Elia farer opp til himmelen i en sky som representerer den tredje

engels budskap, som flyr midt over himmelen ved søndagsloven i De forente stater. Moses og Elia farer opp til himmelen ved søndagsloven i forbindelse med et budskap om islam.

Jesaja identifiserer mange av de sannhetene som er knyttet til denne historien, og i det samme avsnittet som Jesus henviste til for å identifisere sitt verk. Han brukte profetene Elia og Elisa som eksempler på at et profetisk budskap ikke blir mottatt av deres egne landsmenn, og det vakte straks vrede hos dem i menigheten i Nasaret, og de søkte å drepe ham.

Herren Guds Ånd er over meg, fordi Herren har salvet meg til å forkynne godt budskap for de saktmodige; han har sendt meg for å forbinde dem som har et sønderbrutt hjerte, for å rope ut frihet for de fangne og frigjøring fra fengsel for dem som er bundet; for å rope ut et nådens år fra Herren og vår Guds hevns dag; for å trøste alle som sørger; for å gi dem som sørger i Sion, hodepryd i stedet for aske, gledens olje i stedet for sorg, lovsangs kappe i stedet for en vanmaktens ånd; så de kan kalles rettferds trær, Herrens planting, så han kan bli herliggjort. Og de skal bygge opp de gamle ruiner, de skal reise opp igjen de fordums ødemarker, og de skal sette i stand de ødelagte byer, de steder som har ligget øde fra slekt til slekt. Og fremmede skal stå og gjete deres småfe, og utlendingers sønner skal være deres plogmenn og vingårdsmenn. Men dere skal kalles Herrens prester; man skal kalle dere vår Guds tjenere. Dere skal ete folkenes rikdom, og av deres herlighet skal dere rose dere. For deres skam skal dere få dobbelt, og i stedet for vanære skal de fryde seg over sin lodd; derfor skal de eie dobbelt i sitt land; evig glede skal være deres. For jeg, Herren, elsker rett, jeg hater rov ved brennoffer; og jeg vil gi dem deres lønn i sannhet, og jeg vil opprette en evig pakt med dem. Og deres ætt skal være kjent blant folkene, og deres etterkommere blant nasjonene; alle som ser dem, skal erkjenne dem, at de er den ætt som Herren har velsignet. Jeg vil storlig glede meg i Herren, min sjel skal fryde seg i min Gud; for han har kledd meg i frelsens klær, han har dekket meg med rettferdighetens kappe, likesom en brudgom setter sitt hodeplagg på som en prest, og likesom en brud pryder seg med sine smykker. For likesom jorden lar sin spire skyte opp, og likesom hagen får det som er sådd i den, til å spire fram, slik skal Herren Gud la rettferdighet og lovsang spire fram for alle nasjonene.

For Sions skyld vil jeg ikke tie, og for Jerusalems skyld vil jeg ikke være rolig, før hennes rettferdighet går frem som stråleglans, og hennes frelse som en brennende fakkel. Og folkeslagene skal se din rettferdighet, og alle konger din herlighet; og du skal kalles ved et nytt navn, som Herrens munn skal nevne. Du skal også være en herlighetens krone i Herrens hånd og et kongelig diadem i din Guds hånd. Du skal ikke lenger kalles Den forlatte; heller ikke skal ditt land lenger kalles Det øde; men du skal kalles Hephzibah, og ditt land Beulah; for Herren har sin lyst i deg, og ditt land skal være ekteviet. For som en ung mann ekter en jomfru, slik skal dine sønner ekte deg; og som brudgommen gleder seg over bruden, slik skal din Gud glede seg over deg. På dine murer har jeg satt vektore, Jerusalem, de skal aldri tie, verken dag eller natt; dere som minner Herren, unn dere ingen ro. Og gi ham ingen ro, før han grunnfester og før han gjør Jerusalem til en lovsang på jorden. Herren har sverget ved sin høyre hånd og ved sin styrkes arm: Sannelig, jeg skal ikke mer gi ditt korn til føde for dine fiender, og den fremmedes sønner skal ikke drikke din vin, den som du har arbeidet for; men de som har høstet det, skal ete det og prise Herren, og de som har samlet den inn, skal drikke den i min hellighets forgårder. Dra gjennom, dra gjennom portene; rydd vei for folket; bygg, bygg hovedveien;

rydd bort steinene; løft opp et banner for folkene. Se, Herren har kunngjort til jordens ende: Si til Sions datter: Se, din frelse kommer; se, hans lønn er med ham, og hans gjerning går foran ham. Og de skal kalle dem Det hellige folk, Herrens gjenløste; og du skal kalles Den etterspurte, en by som ikke er forlatt. Jesaja 61:1–62:12.

Herren inngår «en evig pakt» med de hundre og førtifire tusen som tidligere har vært «forlatt», men som deretter blir «en by» som «ikke er forlatt». De var «øde», og døde i gaten. Jesaja identifiserer dem som «Herrens prester», Herrens «tjenere», «et hellig folk» og «vektene» på Sions murer.

I motsetning til dem som gledet seg over deres døde legemer, gleder Gud seg da over dem «som brudgommen gleder seg over bruden». Bruden er da blitt gjort rede. Likesom Herren i løftet til Filadelfia gir dem «et nytt navn», identifiserer Han deres navn som «Hefsiba» og «Be'ula». Hefsiba betyr: min lyst er i henne, og Be'ula betyr å ekte. Herren ekter dem som er representert ved Elia og Moses.

Det verk de er gitt, er å berede veien for Kristi annet komme ved å forkynne de «gode nyheter» om Kristus og Hans rettferdighet «like til verdens ende». De er blitt salvet av Trøsteren i Åndens utgytelse og skal da bli løftet «opp som et banner», idet «en høy røst fra himmelen» sier «til dem: Kom hit opp». De skal da være som «en herlighetens krone» og «et kongelig diadem» i Herrens hånd. Sakarja identifiserer den samme kronen som et banner, samtidig som han også plasserer begivenheten i tiden for senregnet.

Og Herren deres Gud skal frelse dem på den dagen som hjorden til sitt folk; for de skal være som steinene i en krone, løftet opp som et banner over hans land. For hvor stor er ikke hans godhet, og hvor stor er ikke hans skjønnhet! Korn skal gjøre de unge menn glade, og ny vin jomfruene. Be Herren om regn i tiden for senregnet; så skal Herren gjøre de klare skyer og gi dem regnskyll, til hver og en gress på marken. Sakarja 9:16–10:1.

De skal være «hans folks hjord», men Herren har en annen hjord som da fremdeles er i Babylon, og som han også vil kalle. Deres gjerning skal være å gjenoppbygge de «gamle» øde stedene og «ødeleggelsene» fra mange slektsledd. De skal være dem som vender tilbake og gjenoppretter de gamle stiene som er blitt forkastet og tildekket både innen adventismen og utenfor adventismen. De skal vende tilbake til de millerittiske grunnsannhetene og framholde dem i deres renhet for laodikeisk adventisme, og de skal også forkynne et budskap til dem utenfor adventismen om de «gamle» sannhetene som er knyttet til Guds lov, særlig sabbaten. Ved å gjøre dette skal de bruke historiene fra mange slektsledd til å illustrere den nye historien. Deres gjerning skal finne sted under sildigregnet, når Guds dommer er i landet. Når Herren med sin høyre hånd løfter dem opp som et banner, skal hele verden, som tidligere hadde gledet seg over deres døde kropper som lå i gaten, se banneret og høre vaktmennenes advarende basun.

Alle dere verdens innbyggere, og dere som bor på jorden, se etter når han reiser et banner på fjellene; og når han blåser i basunen, hør etter. Jesaja 18:3.

I kapittel elleve i Åpenbaringen, da de som hadde frydet seg over deres døde legemer så dem reise seg opp, «falt stor frykt på dem som så dem».

Da skal assyreren falle for sverd, ikke av en mektig manns hånd; og sverd, ikke av en ringe mann, skal fortære ham. Men han skal flykte for sverdet, og hans unge menn skal bli underkuet. Og han skal i frykt dra bort til sitt vern, og hans fyrster skal forferdes for banneret, sier Herren, han som har sin ild i Sion og sin ovn i Jerusalem. Jesaja 31:8, 9.

Alle profetens vitnesbyrd samles i Åpenbaringsboken. Assyren representerer kongen i nord i Daniel elleve, vers førti til førtifem, som går til sin ende uten at noen hjelper ham. Når de hundre og førtifire tusen, som er Guds vektere, blåser i basunen, skal hele verden høre det og bli grepet av frykt. De som er fremstilt ved de to profetene, skal bli «salvet» av Trøsteren «til å forkynne godt budskap», som er «tidendene fra øst og fra nord» som «forferder» kongen i nord i Daniel kapittel elleve, vers førtifire, og dette markerer begynnelsen på forfølgelsen under søndagslovskrisen. På den tiden skal hedningene svare på budskapet om å komme ut av Babylon og komme og slutte seg til Herrens prester, som også er fremstilt som «Isais rot», og slik identifiseres den bibelske metodologien som de skal bruke for å frembære advarselsbudskapet for hedningene.

Og på den dag skal det være en rot av Isai, som skal stå som et banner for folkene; til ham skal hedningefolkene søke, og hans hvilested skal være herlighet. Og det skal skje på den dag at Herren igjen, for annen gang, skal rekke ut sin hånd for å vinne tilbake resten av sitt folk, dem som er blitt tilbake, fra Assyria og fra Egypt og fra Patros og fra Kusj og fra Elam og fra Sinear og fra Hamat og fra øyene i havet. Og han skal reise et banner for folkeslagene og samle Israels fordrevne og føre Judas spredte sammen fra jordens fire hjørner. Jesaja 11:10–12.

Herren samlet sitt folk den 11. september 2001 med det budskapet som identifiserte islams angrep som ankomsten av det tredje ve. Herren samler sitt folk igjen, for annen gang, etter at de har ligget døde på gaten. Når Han gjør det, blir de som er samlet, identifisert som «Israels utstøtte», «Judas spredte». De ble kastet ut på gatene den 18. juli 2020, men de blir samlet for annen gang for å være det banneret som samler Guds andre hjord, som fremdeles er i Babylon. Samlingen av dem som fremdeles er i Babylon, begynner ved søndagsloven i De forente stater, som er den andre av de to røstene i Åpenbaringen atten.

Den første innsamlingen fant sted den 11. september 2001, da islam slo til mot De forente stater. Som banneret som skal samles for annen gang, fremstilles de som Isais rot, hvilket er et symbol som fremstiller Alfa og Omegas verk ved å illustrere enden på en ting sammen med begynnelsen på en ting. Den første innsamlingen ble markert ved et islamsk angrep på De forente stater og illustrerer og identifiserer et islamsk angrep på De forente stater som den andre innsamlingen. Når Isais rot står som et banner for hedningene, skal hans «hvile» være herlig, for banneret vil lede dem som ennå er i Babylon, tilbake til den bibelske gamle sti med sabbaten på den sjuende dag, og således markere oppreisningen av banneret for hedningene under søndagslovskrisen.

«Banneret» gjennomgår først en renselsesprosess som er fremstilt i Malaki kapittel tre, i Kristi to tempelrenselsener og naturligvis i lignelsen om de ti jomfruene ved slutten av den millerittiske bevegelsen. Renselsesprosessen ved begynnelsen blir gjentatt til punkt og prikke ved slutten, og fremstilles av Jesaja i forbindelse med en enestående tavle som er omtalt i en bok. Adventismens opprør er den forfalskede tavlen som ble frembrakt i 1863 for å forkaste og erstatte de to tavlene som er omtalt i Habakkuks bok kapittel to.

Gå nå og skriv dette opp for deres øyne på en tavle, og tegn det inn i en bok, så det kan stå for kommende tider, for evig og alltid: For dette er et gjenstridig folk, løgnaktige barn, barn som ikke vil høre Herrens lov; som sier til seerne: Se ikke! og til profetene: Tal ikke til oss det som rett er, tal til oss glatte ord, profeter bedrag; vik bort fra veien, bøy av fra stien, få Israels Hellige bort fra vårt åsyn. Derfor sier Israels Hellige så: Fordi dere forakter dette ord og setter deres lit til undertrykkelse og vranghet og holder dere til slikt, derfor skal denne misgjerning være for dere som en revne som står ferdig til å falle, som buler ut i en høy mur, hvis sammenbrudd kommer brått, på et øyeblikk. Han skal knuse den, slik en pottemakers krukke knuses og slås i stykker; han skal ikke spare, så det ikke skal finnes en skår blant bruddstykkene til å ta ild med fra arnen eller øse vann med fra brønnen. For så sier Herren Gud, Israels Hellige: Ved omvendelse og ro skal dere bli frelst; i stillhet og tillit skal deres styrke være. Men dere ville ikke. Dere sa: Nei, vi vil flykte på hester; derfor skal dere flykte. Og: Vi vil ri på raske dyr; derfor skal de som forfølger dere, være raske. Tusen skal flykte for trusselen fra én, for trusselen fra fem skal dere flykte, inntil dere blir stående igjen som en signalstang på toppen av et fjell og som et banner på en høyde. Derfor vil Herren vente, så han kan være dere nådig, og derfor vil han opphøye seg, så han kan forbarme seg over dere; for Herren er en rettferdighetens Gud. Salige er alle de som venter på ham. For folket skal bo på Sion i Jerusalem; du skal ikke gråte mer. Han skal være deg storlig nådig når ditt rop lyder; så snart han hører det, skal han svare deg. Jesaja 30:8–19.

I 1863 begynte adventismen prosessen med å forkaste William Millers profetiske budskap, slik det er framstilt på Habakkuks to hellige tavler. Jesus illustrerer enden med begynnelsen. I dette avsnittet representerer opprørerne ved adventismens begynnelse også opprørerne ved adventismens slutt. I begge tilfeller representerer opprøret en forkastelse av den profetiske budskap og metodologi i hver historie, når de sier til «seerene»: «Se ikke», og til profetene: «Profeter ikke for oss det som er rett; tal til oss glatte ord, profeter bedrag.»

De beslutter også å forlate stien når de forkynner: «Vik av veien, bøy av fra stien, la Israels Hellige forsvinne fra vårt åsyn.» De rettferdiges sti er de «gamle stier» i Jeremia kapittel seks, vers seksten og sytten. Opprørerne beslutter ikke å vandre i de grunnleggende sannheter eller å lytte til lyden av basunen som blåses av vekterne som er blitt oppreist, og som representerer millerittbevegelsen og Future for America-bevegelsen.

Så sier Herren: Stå på veiene og se, og spør etter de gamle stier, hvor den gode vei er, og vandre på den, så skal dere finne hvile for deres sjeler. Men de sa: Vi vil ikke vandre på den. Jeg satte også vektere over dere og sa: Lytt til lyden av basunen. Men de sa: Vi vil ikke lytte. Hør derfor, dere folkeslag, og vit, du forsamling, hva som er iblant dem. Hør, du jord: Se, jeg vil føre ulykke over dette folk, frukten av deres egne tanker, fordi de ikke har lyttet til mine ord, og min lov har de forkastet. Jeremia 6:16–19.

Opprørernes nektelse av å vandre på de gamle stier fremstilles også som deres ønske om å «få Israels Hellige til å vike bort fra sitt åsyn», og representerer forkastelsen av budskapet i midnattsropet, som er basert på at Alfa og Omega illustrerer Adventismens ende ved dens begynnelse.

«De hadde et klart lys reist opp bak seg ved begynnelsen av stien, og en engel fortalte meg at dette var «midnattsropet». Dette lyset skinte langs hele stien og gav lys for deres føtter, så de ikke skulle snuble. »

«Dersom de holdt blikket festet på Jesus, som var like foran dem og ledet dem til staden, var de trygge. Men snart ble noen trette og sa at staden var langt borte, og at de hadde ventet å være kommet inn i den tidligere. Da ville Jesus oppmuntre dem ved å løfte sin herlige høyre arm, og fra hans arm kom et lys som bølget over adventskarens følge, og de ropte: «Halleluja!» Andre fornektet i overilt dristighet lyset bak dem og sa at det ikke var Gud som hadde ledet dem så langt ut. Lyset bak dem sloknet, og etterlot føttene deres i fullkomment mørke, og de snublet og mistet målet og Jesus av syne og falt av stien ned i den mørke og ugudelige verdenen nedenfor.» Christian Experience and Teachings of Ellen G. White, 57.

Renselsesprosessen som er framstilt ved Midnattsropet, frambringer to klasser av tilbedere, og Jesaja kapittel tretti framstiller de dårlige jomfruenes mangel på olje som en manglende evne til å hente vann eller ild, som begge er symboler på Trøsteren, når Jesaja skriver: «hvis sammenbrudd kommer plutselig, på et øyeblikk. Og han skal bryte det, som når pottemakerens kar knuses i stykker; han skal ikke spare, så det blant skårene ikke skal finnes et skår til å ta ild fra arnen med eller til å øse vann med opp av brønnen.» Deres dom kommer «plutselig» slik det er framstilt ved ropet ved midnatt, når de da oppdager at det er for sent å få tak i oljen. Ild og vann i Jesajas vitnesbyrd er ganske enkelt en annen framstilling av oljen i lignelsen om de ti jomfruer. Olje, vann og ild representerer karakter; de representerer budskapet og også Trøsterens nærvær. Ingen av disse symbolene kan oppnås når dommen over de ti jomfruer «kommer plutselig, på et øyeblikk». Da er det for sent.

Den eneste trygghet er i å «vende tilbake», hvilket er løftet som ble gitt til Jeremia da han representerte dem som ble skuffet ved den første skuffelsen. Dersom Guds folk ville vende tilbake til Ham, ville Han vende tilbake til dem, men opprørerne nekter, og lyset som opplyste stien, sluknet. Lyset i begynnelsen var Midnattsropet, og stien fremover ble opplyst av Kristi herlige høyre arm helt inn i evigheten. Kristus var foran dem på stien, og lyset bak må være det samme lys, for Kristus framstiller stiens ende ved dens begynnelse. Midnattsropet var og er sannhet for denne tid.

«Jeg blir ofte henvist til lignelsen om de ti jomfruene, hvorav fem var kloke og fem dårlige. Denne lignelsen er blitt og vil bli oppfylt til minste bokstav, for den har en særlig anvendelse på denne tid, og har, i likhet med den tredje engels budskap, blitt oppfylt og vil fortsette å være den nærværende sannhet inntil tidens ende.» Review and Herald, 19. august 1890.

Et ønske om å få Den Hellige til å opphøre fra å være foran dem, er en forkastelse ikke bare av Kristus, men av Kristus som Alfa og Omega. Det er en forkastelse av Midnattsropets budskap. Midnattsropets budskap ved adventismens begynnelse var en korrigering av den mislykkede forutsigelsen.

Opprørerne forkastet de «gamle stier» og opprettet et forfalsket «bord», adskilt fra de rettferdige slik dette ble framstilt i millerittbevegelsens oppfyllelse av Midnattsropet. Deretter flyktet «ett

tusen» «for trusselen fra én», og bevegelsen gikk plutselig fra femti tusen ned til femti. De flyktet på grunn av den «trussel» som kom fra de «fem» kloke jomfruene, som sa til dem at de ikke hadde olje å dele, og at de måtte gå og kjøpe sin egen olje. Adskillelsen av de dårlige fra de kloke lot de kloke jomfruene stå tilbake «som et signal på toppen av et fjell og som et banner på en høyde». De dårlige jomfruenes opprør den 22. oktober 1844 illustrerte opprøret i 1863, for 22. oktober 1844 var begynnelsen på de nitten årene som representerer slutten på «de sju tider» i 3 Mosebok 26. Vi har mer å si om dette emnet, men opprøret i 1844 var et forbilde på opprøret i 1863 og markerer det tidspunkt da det forfalskede bordet ble opprettet.

Den frykten som oppleves av de dårlige jomfruene, er den frykten som fremstilles når de kloke jomfruene blir brakt tilbake til livet og står på sine føtter. Da er det for sent å vende tilbake fra skuffelsen den 18. juli 2020, og det neste som skal skje, er himmelfarten opp til himmelen som finner sted ved søndagsloven. Det er da et stort jordskjelv finner sted.

Og i samme stund ble det et stort jordskjelv, og en tidel av byen falt, og i jordskjelvet ble sju tusen mennesker drept; og resten ble grepet av frykt og gav himmelens Gud ære. Det andre ve er over; se, det tredje ve kommer snart. Åpenbaringen 11:13, 14.

Åpenbaringen 11 fastslår at under den franske revolusjon falt en tiendedel av byen, og i denne historien ble nasjonen Frankrike, en nasjon som bestod av to profetiske horn fremstilt som Sodoma og Egypt, styrtet. Frankrikes to horn er et forbilde på De forente staters to horn.

Frankrike var i profetisk forstand ett av de ti kongerikene som representerer hedensk Roma i Daniel sju, og derfor falt en tiendedel av riket (byen). Faktisk var Frankrike, blant de ti hornene i Daniel sju som til sist satte pavedømmet på jordens trone i 538, det fremste kongeriket som opprettet pavedømmet. Som en av de ti maktene i Daniel sju er Frankrike et forbilde på rollen til det tohornede jorddyret i Åpenbaringen tretten. Amerikas forente stater fullbyrder det samme verket for pavedømmet ved enden som Frankrike gjorde i begynnelsen. Amerikas forente stater er den fremste makten blant ti konger som representerer De forente nasjoner, og det faller ved jordskjelvet under søndagsloven. Vi vil behandle disse versene mer utførlig i den neste artikkelen.

Et av denne artikkelens hovedanliggender er at den er et budskap som får Guds folk til å reise seg opp, for Trøsteren som får dem til å reise seg opp, representerer oljen, som ikke bare representerer Den Hellige Ånd, men også de budskapene Gud sender til sitt folk. Budskapet i Åpenbaringen elleve, som får Moses og Elia til å reise seg opp, er også fremstilt ved løftet som ble gitt til Jeremia.

Derfor sier Herren så: Dersom du vender om, da vil jeg føre deg tilbake, og du skal stå for mitt åsyn; og dersom du skiller det dyrebare ut fra det ringe, skal du være som min munn. De skal vende om til deg, men du skal ikke vende om til dem. Og jeg vil gjøre deg for dette folk til en befestet mur av kobber; og de skal stride mot deg, men de skal ikke få overhånd over deg. For jeg er med deg for å frelse deg og utfri deg, sier Herren. Og jeg vil utfri deg av de ugudeliges hånd, og jeg vil forløse deg av de grusomes hånd. Jeremia 15:19–21.

Jesaja hadde fremført den samme appell da han sa: «For så sier Herren Gud, Israels Hellige: Ved omvendelse og ro skal dere bli frelst.» Jesaja la til at «omvendelsen» stod i forbindelse med lignelsens ventetid, for han skrev: «Og derfor vil Herren vente, for at han skal være dere nådig, og

derfor vil han opphøyes, for at han skal miskunne seg over dere; for Herren er en dommens Gud: salige er alle de som venter på ham.»

Det privilegium å være Guds «munn», slik Jeremia ble identifisert, er privilegiet å tale for Gud på den tid da De forente stater «taler som en drage». De ord som da vil bli talt av Guds folk, er advarselen mot det pavelige dyrets merke. Å ta del i den herlige bevegelsen krever at vi vender om.

Om du vil vende tilbake, Israel, sier Herren, så vend tilbake til meg; og dersom du tar bort dine vederstyggeligheter fra mitt åsyn, da skal du ikke vike bort. Og du skal sverge: Så sant Herren lever, i sannhet, i dom og i rettferdighet; og folkene skal velsigne seg i ham, og i ham skal de rose seg. For så sier Herren til Judas menn og Jerusalems innbyggere: Bryt opp deres udyrkede mark, og så ikke blant torner. Omskjær dere for Herren, og ta bort deres hjertes forhud, dere Judas menn og Jerusalems innbyggere, for at ikke min harme skal fare ut som ild og brenne så ingen kan slokke den, på grunn av deres gjerningers ondskap. Forkynn i Juda og kunngjør i Jerusalem, og si: Blås i basunen i landet! Rop høyt, samle dere, og si: Forsamle dere, og la oss gå inn i de befestede byene. Reis banneret mot Sion; flykt, stans ikke! For jeg vil føre ulykke fra nord, og stor ødeleggelse. Løven er kommet opp fra sitt kratt, og folkenes ødelegger er på vei; han er dratt ut fra sitt sted for å gjøre ditt land til en ødemark; og dine byer skal legges øde, uten innbyggere. Jeremia 4:1–7.

Men Herrens Ånd kom over Gideon, og han blåste i basunen; og abiesrittene samlet seg etter ham. Og han sendte budbærere gjennom hele Manasse; også de samlet seg etter ham. Og han sendte budbærere til Aser og til Sebulon og til Naftali; og de drog opp for å møte dem. Dommerne 6:34, 35.